Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1066
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

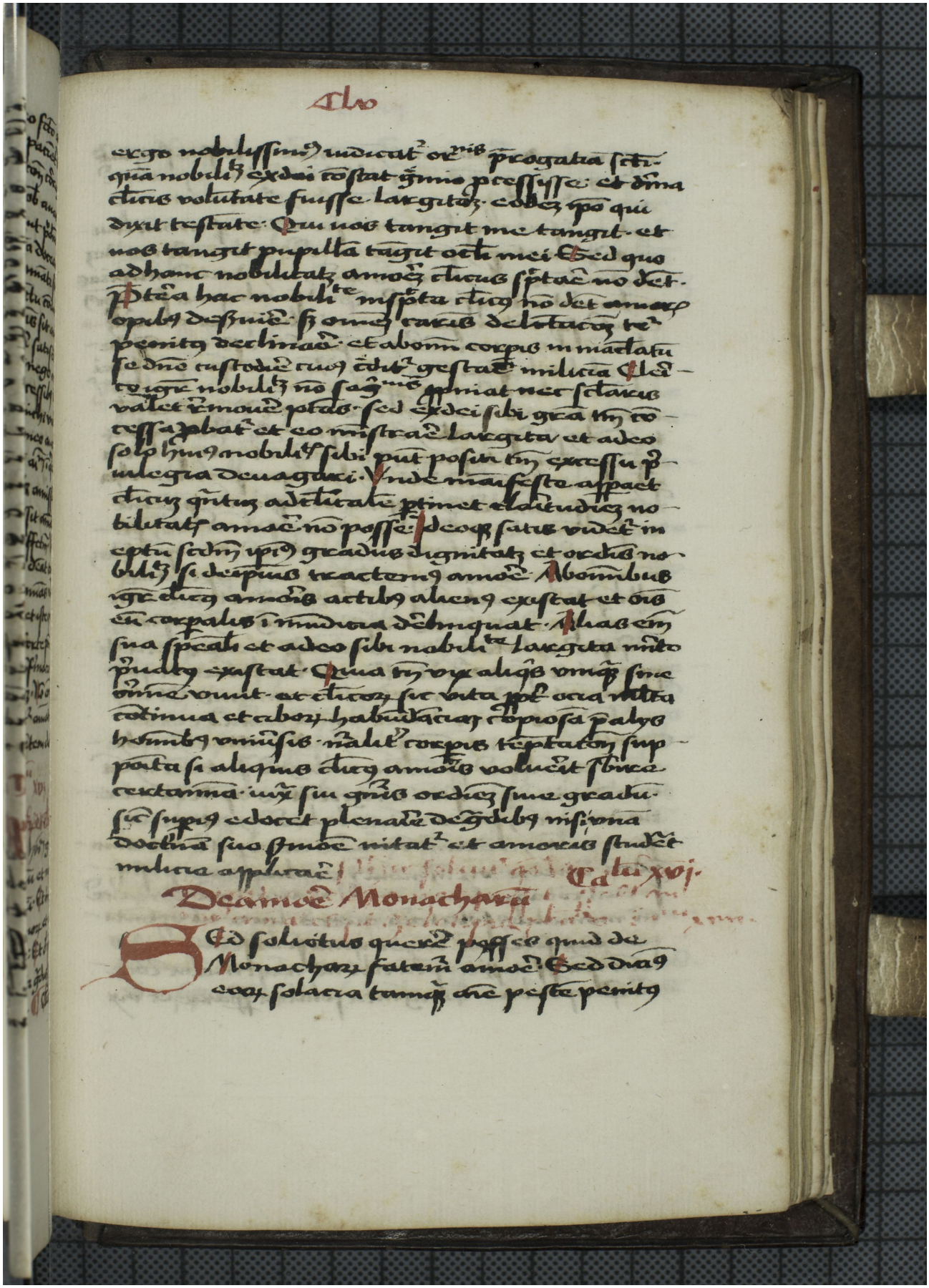

Ulo

ergo nobilissimus inducat oris prerogativa sciri
quia nobilis existat ignoro presumpsisse et dum
eius voluntate fuisse largitus. eodem quo
dixit testatur. Qui nos tangit me tangit. et
nos tangit pupilla tangit oculi mei. Sed quo
ad hanc nobilitatis amicus eius sit hac non det.
Preterea hac nobilitate insperata eius non det amicus
opibus defuniti. si omnes carus delectatus re
pentis declinando. et abominabile corpus in maculatu
se dne custodiendo eius edit gestare milicia. Ille
to igre nobilis non sagittis premiat nec sclarus
valet remouere potest. sed existi sibi gratia con
cessa habet et eo ministrare largitur et adeo
solo hunc nobilis sibi put potest in expressu p
uilegia deuagari. Vnde manifeste apparet
eius quitus adulterate primet et diuitiis no
bilitatis amicus non posse. Deoque satis videt in
ceptu secundum quid gradus dignitatis et ordinis no
bilis si deipsum reactenus amicus. Abominibus
igre eius amicis actibus alienis existat et ori
en corporalis immundicia deinquat. Illas enim
sua speciali et adeo sibi nobilitate largitus mito
pudicis existat. Quia in oye aliquis omnis sine
omne vomit. et eius sic vita post ora mitta
continua et abori habundacia coprosa palus
hominibus omnibus. nauit corpus tepitatis sup
posita si aliquis eius amicus volucit sibi
certamina. in quibus sum quibus ordinis sine gradu
sic supra edocet plenaide degebis nisi ma
doctrina suo sunde nitat et amicus studet
milicia applicare

Capitulum xvj.

De amicitia Monachorum

Sed solitus quere posse quid de
Monachorum fatum amicitia. Sed diuis
corporis solacia tamen cine peste penitis